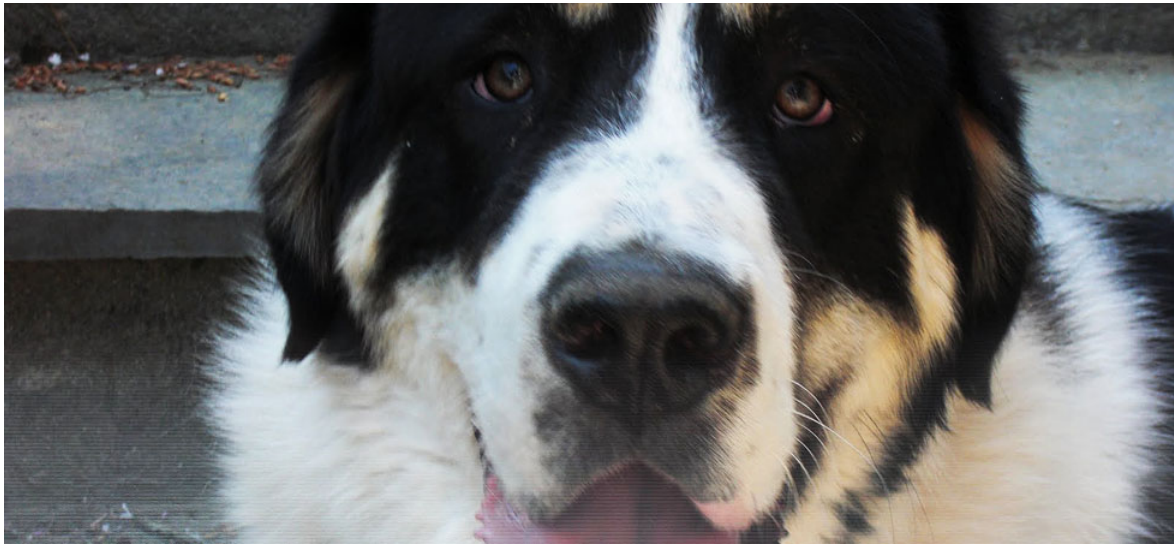

Ελληνικός Ποιμενικός (Α'): Φύλακας Κτηνοτρόφων & Κοπαδιών

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Ο Ελληνικός ποιμενικός είναι μια από τις δύο γνήσιες ελληνικές φυλές σκύλων που έχουν επιβιώσει από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Γενναίος, πιστός και δυνατός εξασφαλίζει την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και άγριας ζωής στην ελληνική φύση.

Από τους γνωστότερους σκύλους της αρχαιότητας που σήμερα θεωρείται η γενετική βάση του σύγχρονου Ελληνικού ποιμενικού σκύλου είναι ο Μολοσσικός, που γεωγραφικά τοποθετείται στην αρχαία Ήπειρο. Η γενετική αυτή βάση πιθανότατα διευρύνθηκε και με άλλες επιμιξίες τοπικών ποικιλιών του αρχαιοελλαδικού χώρου και διατηρήθηκε διαμέσου των αιώνων στο απομονωμένο και δύσβατο περιβάλλον της οροσειράς της Πίνδου έως τις μέρες μας.

Ο Ελληνικός ποιμενικός μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ο Μεγάλος Ορεινός ποιμενικός σκύλος της χώρας μας. Οι ιδιαιτερότητες του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας μας έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της μορφολογίας του.

Η διαχείριση των ποιμνίων απαιτούσε ανέκαθεν την εκμετάλλευση των ορεινών βοσκοτόπων και επέβαλε μετακινήσεις των περισσότερων κοπαδιών από τα χειμαδιά (πεδινές βοσκές) στα ορεινά (θερινές βοσκές).

Η μετακίνηση των ποιμνίων επί αιώνες πραγματοποιούνταν με αργούς ρυθμούς, βαδίζοντας με τα πόδια, ακολουθώντας συγκεκριμένα δρομολόγια, κατά τα οποία οι σκύλοι έπρεπε να ακολουθούν το κοπάδι συνεχώς και να το προστατεύουν. Απαιτούνταν συνεπώς από τον σκύλο συνδυασμός αντοχής, ικανότητας δίωξης και δύναμης κατά την συμπλοκή με τον αντίπαλο, καθώς επίσης ικανότητα προσαρμογής σε συνθήκες στέρησης.

Φωτ.: <http://eirhnika.files.wordpress.com/>

Σήμερα στην ύπαιθρο είναι δυνατόν να συναντήσει κανείς πολλά διαφορετικά μορφολογικά στοιχεία στους ποιμενικούς σκύλους που οφείλονται σε μεγάλο βαθμό:

- 1) στην μιγαδοποίηση του Ελληνικού ποιμενικού με άλλες φυλές.
- 2) στην κλειστή (συγγενική) αναπαραγωγή που ασκήθηκε ηθελημένα ή άθελα από τους κτηνοτρόφους και εμπέδωσε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ - ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Ο ελληνικός ποιμενικός, ανήκει στις μεγαλόσωμες φυλές σκύλων και μπορεί να ζήσει από 8-16 χρόνια. Ζει πολύ άνετα σε περιβάλλον με χαμηλές θερμοκρασίες, και μπορεί να αντέξει για ώρες το βάδισμα στο χιόνι. Αντίθετα, του είναι δύσκολη η διαβίωση σε θερμά κλίματα ή στην πόλη.

Ως σκύλος εργασίας, έχει ανάγκη από καθημερινή άσκηση και εκτόνωση, κάτι που εξασφαλίζεται από τη διαβίωσή του κοντά σε κοπάδι. Μπορεί να διανύσει μεγάλες αποστάσεις και δεν κουράζεται εύκολα, ενώ είναι πάντα σε επαγρύπνηση για την προστασία του κοπαδιού. Θα πρέπει πάντα να του εξασφαλίζεται προστασία από το κρύο ή τη ζέστη, με την κατασκευή κατάλληλου καταλύματος κοντά στα ζώα του κοπαδιού, άφθονο νερό και τροφή.

Η διατροφή του πρέπει να είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και υδατάνθρακες, ενώ πρέπει να του εξασφαλίζει και την απαραίτητη ενέργεια για να ανταπεξέλθει στις δυσκολίες της εργασίας του.

Φωτ.: ourdogs.gr

ΚΙΝΔΥΝΟΙ/ ΑΠΕΙΛΕΣ

Παρά την ιδιαίτερη γεωμορφολογία της χώρας μας, που αποτέλεσε φυσικό εμπόδιο στην επιμεξία της φυλής του ελληνικού ποιμενικού σκύλου για εικοσιτέσσερις αιώνες στον ελλαδικό χώρο, ελάχιστα άτομα καθαρόαιμων ελληνικών ποιμενικών σκύλων έχουν απομείνει σήμερα.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ο ελληνικός ποιμενικός σκύλος εκτρέφεται αιώνες τώρα, κυρίως για τη φύλαξη κοπαδιών, στις ορεινές περιοχές της χώρας μας. Οι ιδιαιτερότητες του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας μας, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της μορφολογίας, αλλά και της συμπεριφοράς του. Οι ελληνικοί ποιμενικοί είναι σκύλοι έχουν αντοχή, μυϊκή δύναμη, ένστικτο φύλαξης και καταδίωξης αλλά και δυνατότητα προσαρμογής σε αντίξοες συνθήκες (πείνα, δύσκολες καιρικές συνθήκες κλπ.).

Ο καθαρόαιμος ελληνικός ποιμενικός σκύλος αποτελεί έναν άριστο φύλακα που προλαμβάνει τις ζημιές από άγρια ζώα στο κτηνοτροφικό κεφάλαιο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΣ:

- Έχει τρίχωμα πυκνό, με διπλό μανδύα για να προστατεύεται από τις ακραίες καιρικές συνθήκες των ορεινών περιοχών.
- Διαθέτει άριστη όσφρηση, όραση και ακοή που σε συνδυασμό με τη διάπλαση και τον χαρακτήρα του τον καθιστά ιδανικό σκύλο φύλαξης.
- Στον ποιμενικό χαρακτήρα του ζώου διακρίνεται η ανεξαρτησία δράσης, η υψηλή αίσθηση του ζωτικού χώρου, το έντονα αναπτυγμένο ένστικτο προστασίας στο κοπάδι, η επιθετικότητα προς τα άγρια ζώα, το θάρρος, η πίστη στην ομάδα και η αφοσίωση.
- Ένας από τους προγόνους του σκύλου, ονομάζεται 'Αρκουδόσκυλο' και εξέλιξή του είναι η σημερινή αρκούδα.
- Ο λύκος, χρησιμοποιεί τη μέθοδο του αντιπερισπασμού για να επιτεθεί σε ένα κοπάδι. Ο Ελληνικός Ποιμενικός, δεν παραπλανάται, και δεν εγκαταλείπει το κοπάδι, με αποτέλεσμα να 'δυσκολεύει' τα άγρια ζώα.
- Ο Ελληνικός Ποιμενικός αποτελεί φυλή υπό εξαφάνιση.
- Είναι μύθος ότι όταν κόβουμε τα αυτιά του Ελληνικού Ποιμενικού ακούει καλύτερα. Το κόψιμο των αυτιών και της ουράς στους σκύλους αποτελεί επίπονο ακρωτηριασμό δεν εξυπηρετεί κανέναν απολύτως σκοπό, και απαγορεύεται αυστηρά από την νομοθεσία.

Πηγές: ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ (<http://dasarxeio.com/2013/03/14/432/>) και <http://www.ofep.gr>